

[Dorte Bennedsen]

nemførelse af miljø- og naturhensyn forudsætter et nært samarbejde med landbrugerne af den enkle grund, at de også fremover i vid udstrækning vil være forvaltere af vores natur.

Vi har med tilfredshed også noteret os, at regeringen vil iværksætte en oplysningskampagne om miljøinteresser netop for at skabe øget forståelse hos landbrugere og konsulenter, og vi tror på, at der hos mange landbrugere er grobund for en sådan oplysningskampagne, også selv om den samme modtagelighed unægtelig ikke er slået igennem hos Landbrugsrådet, hvis man skal tro dets præsidents ord.

Det emne, vi har for os i dag, er stort og omfattende, og jeg kan kun kommentere enkelte dele af det. Vi er enige i, at beskyttelse af grundvand, vandløb og plante- og dyreliv må være højt prioriteret, og derfor må vi også drøfte spørgsmålet om alternativ anvendelse af marginalagrene, først og fremmest for at tage stilling til, hvilke dele af agrene der bør tilbageføres til egentlige naturområder, og i denne forbindelse må der indgå overvejelser af både økologisk og landskabelig art, men også overvejelser med henblik på at sikre befolkningens mulighed for attraktive naturoplevelser.

For den del af marginalagrene, som fortsat skal udnyttes landbrugsmæssigt – men under hensyn til miljøet – kan der især blive tale om dyrkning af alternative produkter, som i hele deres dyrkningsproces er mere hensigtsmæssige ud fra en miljømæssig vurdering.

Der kan endvidere blive tale om ekstensivt landbrug med vedvarende græsning og endelig om skovplantning. Ikke mindst for de sidste to alternativets vedkommende kan der komme til at indgå økonomiske overvejelser, idet det kan blive nødvendigt at se på støtteordningerne, som også grønningen er inde på.

Skovplantning vil givet for mange være et attraktivt alternativ, fordi det på lang sigt indebærer økonomiske fordele – vi importerer vel omkring $\frac{2}{3}$ af vores træforbrug – og fordi det har beskæftigelsesmæssige fordele, da det er en arbejdskraftforbrugende sektor.

Men netop derfor er der også grund til at understrege, at vi må have nøje oversigt over, hvilke jorder vi ønsker tilplantet, sådan at vi undgår at skabe marginalskove, og vi må sikre os, at vi ikke falder for fristelsen til stort set at plante nåleskov; af både landska-

belige og fritidsmæssige hensyn og af hensyn til flora og fauna må skovplantning i videst muligt omfang bestå af blandet løvskov.

Vi ved, at mange af marginaljorderne ikke er ligeligt fordelt over landet, og derfor er det væsentligt både at opretholde og at oprette småbiotoper og korridorer, og i den forbindelse finder vi det vigtigt, at der snarest indføres beskyttelseszoner for vore søer og vandløb, også for at sikre vandkvaliteten i dem.

Vi mener, det er nødvendigt, at man ser på naturfredningslovens § 43; ferske enge og vedvarende græsningsarealer bør inddrages under loven, og der bør være en langt mere restriktiv administration, når det gælder strandenge, heder og vandhuller.

For et par år siden blev naturfredningsloven ændret på radikalt initiativ, og det var med beklagelse, at vi dengang måtte se på, at de radikale accepterede regeringens krav om, at grænsen for fredning af søer og vandhuller skulle være på 500 m² i stedet for som af de radikale foreslået 100 m². Udviklingen siden har vist, at det var en forkert beslutning, og vi håber, det vil være muligt at få sænket grænsen.

Vi finder det også vigtigt, at man får skabt hjemmel for at kunne oprette nye biotoper og korridorer, og endelig skal jeg her nævne, at miljøhensyn også må inddrages, når der er tale om jordfordeling.

Jeg sagde til indledning, at redegørelsen er noget veg i de konkrete forslag, og det gælder ikke mindst, når regeringen vil belyse mulighederne for at tilvejebringe yderligere midler, herunder bidrag fra private til opkøb af naturområder. Det lyder jo vældig pænt, men der er unægtelig ikke meget kød på fuglen, når man ved, at regeringen på indeværende års finanslov har skåret – i øvrigt med radikal støtte – bevillingerne til dette område ned med ca. 30 pct., på trods af at der vil være et stort behov for statslige opkøb, hvis vi i de nærmestkommende år skal undgå ødelæggelse af værdifulde områder. Vi har ved tidligere lejligheder gjort opmærksom på, at midlerne hertil er for få, og det er fortsat vores opfattelse, at vi nu på dette felt ikke har brug for at få belyst muligheder, men for konkret handling.

Hvad angår ministerens bemærkninger om pilotprojekter, finder vi det også rigtigt, at der iværksættes sådanne projekter, som skal